

tingets sag at drøfte disse problemer nærmere og give kommunalreformkommissionen de fornødne ord med på vejen. Det må være målet at nå frem til sådanne kriterier for undtagelserne, at hovedideen med kommunalreformen — at skabe selvstændige og effektive kommunale enheder — ikke svækkes unødigt.

Lovforslagets bestemmelser om etablering af de nye amtskommuner er smidigt formuleret og åbner mulighed for en sammenlægning af amtskommuner — ud over de tilfælde, hvor amtskommuner hører under samme amt — hvis omstændighederne taler for større enheder. Der er ikke i lovforslaget fastsat en bestemt mindstestørrelse for sammenlægning af sognekommuner — eller sognekommuner og mindre købstæder — men det fremgår af bemærkningerne, at der bør tilstræbes kommuner med et befolkningsgrundlag på normalt mindst 5.000-6.000 indbyggere.

Kommunallovskommissionen har været inde på spørgsmålet, om det overhovedet er rigtigt at tage endelig stilling til retningslinjerne for en kommunalreform, før man har et nøjere kendskab til den fremtidige *opgave- og byrdefordeling* mellem staten og kommunerne og til det fremtidige skattesystem, særlig for de nye amtskommuner. Man har imidlertid i kommissionen fundet det praktisk umuligt at få løst samtlige disse problemer på én gang og har derfor ment at burde søge principperne for den fremtidige kommunale inddeling og struktur fastsat først. Man peger dog i denne forbindelse på, at tiden, indtil kommunalreformen kan realiseres — d. v. s. tiden indtil 1970 — vil kunne benyttes til at *søge opgave- og byrdefordelingen tilpasset den ændrede kommunestruktur*. Derved opnår man mulighed for en tilnærmelsesvis samlet løsning af problemerne. Regeringen deler dette synspunkt og mener i øvrigt, at det vil kunne lette det store arbejde, der andre steder udfoldes for at gennemføre en forenkling af den offentlige administration, hvis principperne for den fremtidige kommuneinddeling fastlægges først — og fastlægges relativt hurtigt.“

Lovforslaget, der behandlede sammen med det nedenfor omtalte forslag til lov om kommunernes styrelse, fik i folketinget en villig modtagelse.

Ove Hansen (S) kunne tiltræde dets principper, men påpegede, at der var mange problemer, som måtte tages op til overvejelse i folketinget. Han mente, at amtskommunernes antal måtte reduceres noget, for at de alle kunne få en passende størrelse. Med hensyn til kommunalreformkommissionen gjorde han gældende, at den, som partiforholdene stiller sig, burde tælle 5 repræsentanter for folketetinget i stedet for de foreslåede 4, hvilket indenrigsministeren gav ham ret i. Også byrdefordelingen kom han ind på. Hans parti var, efter hvad han udtalte, „villig til at se på dette problem, men det er ikke så let at løse, som man måske i første omgang tror. Jeg tror, det skal undersøges og overvejes meget grundigt, selv om der